Modelové situace pro scénky

1. „Ty s námi nemůžeš hrát!“

Situace: Několik dětí si hraje s míčem. Přijde další dítě a chce se přidat. Ostatní mu řeknou, že už mají plno, nebo že s ním hrát nechtějí.

Místo pro zásah: Někdo z dětí může říct „Stop!“ a navrhnout, jak nového hráče zapojit. Třeba vymyslet hru, do které se vejdou všichni, nebo se vystřídat.

Co z toho plyne: Nemusíme kvůli novému kamarádovi zrušit celou hru. Někdy stačí trochu změnit pravidla, aby v ní bylo místo pro dalšího.

2. „To se ti vůbec nepovedlo!“

Situace: Děti něco společně staví z kostek nebo kreslí. Jednomu se něco nepodaří a ostatní se mu smějí: „Ty to neumíš! Kvůli tobě se nám to rozbilo!“

Místo pro zásah: Někdo se může spolužáka zastat, nabídnout mu pomoc nebo navrhnout, aby to zkusili společně znovu.

Co z toho plyne: Když se někomu něco nepovede, nepotřebuje další výsměch, ale povzbuzení. A chybu může udělat každý z nás.

3. „Já si to vezmu!“

Situace: Na stole je poslední oblíbená hračka, pastelka nebo dobrota. Dvě děti ji chtějí a jedna ji druhé vytrhne z ruky.

Místo pro zásah: Další dítě může navrhnout střídání, hledání jiné možnosti nebo se zeptat, jak by se obě děti mohly spravedlivě domluvit.

Co z toho plyne: Láska k druhému neznamená, že vždycky dostanu, co chci. Znamená také umět se domluvit a brát ohled na druhého.

4. „Tohle nikomu neříkej!“

Situace: Jedno dítě se svěří kamarádovi, že se mu něco nepovedlo nebo že se něčeho bojí. Kamarád to začne před ostatními vyprávět a smát se tomu.

Místo pro zásah: Někdo může říct: „To mu asi nebylo příjemné. Nech toho.“ Může také odvést pozornost jinam nebo se zastat toho, komu se ostatní smějí.

Co z toho plyne: S důvěrou druhého člověka musíme zacházet opatrně. To, co nám někdo řekne, nemáme používat k tomu, abychom mu ublížili.

Poznámka: U mladších dětí bych volila jen lehkou, vymyšlenou situaci, ne skutečné tajemství nebo osobní příběh některého dítěte.

5. „Ty už s námi nejsi kamarád!“

Situace: Dvě děti jsou kamarádi. Jedno si dnes chce hrát také s někým jiným, ale druhé se rozzlobí: „Tak už s tebou nikdy nebudu kamarádit!“

Místo pro zásah: Někdo může navrhnout, aby si děti zahrály všichni společně, nebo pomoci najít způsob, jak si rozdělit čas.

Co z toho plyne: Nemusíme druhého vlastnit ani rozhodovat, s kým se smí kamarádit. Můžeme mít více kamarádů a přitom na sebe nezapomínat.

6. „To není moje starost!“

Situace: Jednomu dítěti spadnou na zem pastelky nebo kartičky. Ostatní kolem projdou, někdo se dokonce zasměje: „Tak si je seber!“

Místo pro zásah: Někdo se zastaví, pomůže věci posbírat nebo přivolá další pomoc.

Co z toho plyne: Pomáhat nemusíme jen svým kamarádům. Bližním se můžeme stát právě tehdy, když si všimneme někoho, koho ostatní přehlížejí.